

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ**  
**ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΗΤΟΣ**  
**ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΤΗΣ**  
**κ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ**

**ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΕΙΝ ΤΟΥ ΑΠΟΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΚ ΤΩΝ**  
**ΙΕΡΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ**  
**ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΥΡΩΝ ΤΟΥ**  
**ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ**  
**ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ**  
**(ΛΑΡΙΣΑ, 19.05.2016)**

\* \* \*

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λαρίσης καί Τυρνάβου κ.  
Ίγνάτιε, Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἱερᾶς  
Μητροπόλεως,

Ἐξοχώτατε κ. Κωνσταντῖνε Ἀγοραστέ, Περιφεριάρχα  
Λαρίσης,

Ἐντιμότατοι κ. κ. Δήμαρχε, Βουλευταί καί Λοιπαί  
Πολιτικά καί Στρατιωτικά Ἀρχαί τῆς πόλεως καί  
Περιφερείας Λαρίσης,

Εὐχαριστῶ τῷ Μεγαλοδυνάμῳ καί Φιλανθρώπῳ Θεῷ,  
διότι, τῇ βοηθείᾳ Αὐτοῦ, καί ἱκεσίαις καί δεήσεσι τοῦ  
πολιούχου καί προστάτου Σας Ἀγίου Νικολάου,  
Ἀρχιεπισκόπου Μύρων Λυκίας, κανονικῇ δέ ἀδείᾳ καί εὐλογίᾳ  
τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ.  
Βαρθολομαίου, εὕρισκομαι εἰς τήν ἀρχοντικήν πόλιν Σας, διά  
νά φέρω εἰς τήν Θεόσωστον Μητρόπολιν Λαρίσης καί  
Τυρνάβου, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πανοσιολογιωτάτου  
Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Ἰταλίας καί

Μελίτης Εὐαγγέλου Ὑφαντίδη, Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, Ἀπότμημα ἐκ τῶν ἱερωτάτων καί χαριτοβρύτων Λειψάνων τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου τοῦ Μυροβλύτου καί Θαυματουργοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι «ἡ βρύσις τῶν θαυμάτων καί τῶν πιστῶν μέγιστος ἀντιλήπτωρ», τῶν «θλιβομένων ἢ χαρμοσύνη».

Χαιρετίζω, μέ τόν χαρμόσουν Πασχάλιον χαιρετισμόν «Χριστός Ἀνέστη», τήν Α. Σεβασμιότητα, τόν περισπούδαστον καί γεραρόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Λαρίσης καί Τυρνάβου, κ. Ἰγνάτιον, καί ἀσπάζομαι Αὐτόν ἐν ἀγάπῃ καί τιμῇ βαθείᾳ.

Χριστός Ἀνέστη! Ἅγιοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, περισπούδαστοι καί τετιμημένοι Μητροπολίται.

Τόν Πασχάλιον χαιρετισμόν μου «Χριστός Ἀνέστη», δίδω καί εἰς τόν ἐξοχώτατον Περιφεριάρχην, εἰς τόν ἐντιμότατον Δήμαρχον καί τάς ἐντιμοτάτας Ἀρχάς τῆς Περιφερείας καί πόλεως ταύτης, καθώς καί εἰς τόν γενναιόδωρον καί ἀξιόλογον λαόν της καί εἰς τόν εὐλαβέστατον Κλῆρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου, εἰς κάθε ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶναι «Εἰκὼν τοῦ Θεοῦ».

Ἐπιτρέψατέ μοι, Σεβασμιώτατε Ἄγιε Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιε, ὅπως χαιρετίσω, ὅλως ἰδιαίτερος, τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Πρωτοσύγκελλον τῆς Μητροπόλεως ταύτης Ἀρχιμανδρίτην Ἀχίλλιον Τσούτσουραν καί τόν Ἱερατικῶς Προϊστάμενον τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί Γενικόν Ἀρχιερατικόν Ἐπίτροπον Ἀρχιμανδρίτην Ἰγνάτιον Μουρτζανόν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιεφέρθησαν μέ ζῆλον καί ἐπιμέλειαν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν θεσπέσιον Προκαθήμενον τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης Μητροπόλεως, οἱ ὁποῖοι μέ ἐβοήθησαν καί μέ ἐνδυνάμωσαν μέ τήν προσευχήν των εἰς τό ἀξιοζήλευτον, ἀλλά

δυσχερέστατον ἔργον τῆς εὐρέσεως τοῦ ἱεροῦ καί θαυματουργοῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νικολάου, «Προέδρου τῶν Μυρέων» τῆς Λυκίας.

Ἡ ἱστορική Μητρόπολις Λαρίσης καί Τυρνάβου, καί γενικά ἡ Λάρισα, ἔχει πλησίον της, ἀπό τοῦ νῦν, ἀφθαρτον μυσταγωγικόν πλοῦτον, τόν Ἅγιον Νικόλαον, τόν Μυροβλύτην καί Θαυματουργόν. Ὑπάρχει, εἶναι παρών, καί σωματικῶς, ὁ ταπεινός τῇ ψυχῇ καί τῇ καρδίᾳ, ὁ Ἅγιος τῆς ἀνθρωπιᾶς, ὁ Ἅγιος ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων κατηγοριῶν καί κλάσεων, ὁ Ἅγιος ὅλων τῶν ἀνθρώπων, «ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καί πιστός θεράπων», εἷς ἐκ τῶν δημοφιλεστέρων Ἀγίων τῆς Χριστιανοσύνης, «μέγας καί θερμός ἀντιλήπτωρ τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν», ὁ «κραταιός πρεσβευτής».

Αἰσθάνομαι ἀληθινὴν τὴν χαρὰν καί τὴν ἀγαλλίασιν τῆς καρδιακῆς κοινωνίας, τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης, τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς τιμῆς, μάλιστα, εἶμαι εὐτυχῆς πνευματικά, διότι ἡ Χάρις τοῦ Ἀγίου Νικολάου μέ εὐλόγησε καί μέ ἐφώτισε, μέ ἐνίσχυσε καί μέ ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐπίμοχθον πορείαν τῆς εὐρέσεως καί παραλαβῆς τοῦ θαυματουργοῦ Αποτμήματος ἐκ τῶν θείων Λειψάνων τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος εἶναι «ρύστης ἐτοιμότητος καί φρουρός σωτήριος», νά κάμω τό «ἀδύνατον δυνατόν», καί νά παραδώσω σήμερον εἰς τὰς ἱερωτάτας καί τιμιωτάτας χεῖρας τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ταύτης Ἐπαρχίας κ. Ἰγνατίου τόν ἀνεκτίμητον τοῦτον πνευματικόν, ἐκκλησιαστικόν καί λειτουργικόν Θησαυρόν, ὁ ὁποῖος συνίσταται εἰς τό Ἀπότμημα καί τὴν μικρὰν φιάλην, πλήρη ἀληθινοῦ Ἀγίου Μύρου, ἡ ὁποία χρονολογεῖται ἀπό τοῦ ἔτους 1610. Ἔρχεται ἀπό τὴν Ρωμαιοκαθολικὴν Μητροπολιτικὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Urbino-Urbania-Sant'Angelo in Vado, μέ Ἀρχιεπίσκοπον τόν Mons. Giovanni Tani καί Vicario Generale τόν Mons. Davide, τοὺς

ὁποίους συνήντησα πολλάκις, συνεζήτησα καί τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου ἔπεισα αὐτούς εἰς τήν παράδοσιν τοῦ Ἀποτμήματος τούτου, τό ὅποιον θά κοσμή καί θά προστατεύῃ τάς πόλεις Σας, Λάρισαν καί Τύρναβον, καί ὅλην τήν ἀκμαιοτάτην Περιφέρειαν. Ἄγιε «ἱερουργεῖς τά τεράστια τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων, ἱερουργέ τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος, μή παρασιωπήσης τοῦ βοᾶν ὑπέρ τῶν πόλεων Λαρίσης καί Τυρνάβου πρὸς Κύριον».

Καί ἡ θεϊκή χαρά καί ἀγαλλίασις, ἡ χάρις καί ἡ βοήθεια τοῦ Ἁγίου εἰς τήν λαμπροτάτην ταύτην Μητρόπολιν, καί γενικά εἰς τό φιλόχριστον ποίμνιόν της, εἰς τόν ἀρχοντικόν λαόν τῆς Λαρίσης καί τοῦ Τυρνάβου, εἶναι γεγονός ἀναντίρρητον, εἶναι γεγονός ἱστορικόν, τό ὅποιον ἐπετεύχθη, ὅπως ἀνεφέρθη, κατὰ πρῶτον λόγον, μέ τήν δύναμιν καί τήν προστασίαν τοῦ σεμνοῦ, πράου καί πιστοῦ δούλου τοῦ Κυρίου Ἁγίου Νικολάου, καί κατὰ δεύτερον λόγον μέ τάς ἀνεπαναλήπτους καί ὑπερανθρώπους προσπάθειάς τῆς ταπεινότητός μου, καί δῆ, μέ τήν Πατριαρχικήν εὐλογίαν καί τάς διαπύρους εὐχάς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, ὁ Ὅποιος γνωρίζει καί τήν ὅλην δυσχερεστάτην πορείαν εἰς εὗρεσιν καί παραλαβήν τοῦ Ἀποτμήματος αὐτοῦ. Ἠκολούθησαν ἀγωνίες, ἀπογοητεύσεις, πρὸς στιγμὴν ἀποτυχία καί ἀπόγνωσις, ἀλλά, καί μέ τήν ἀνυπέρβλητον καί ζῶσαν πίστιν μας, καί ἐμπιστοσύνην πρὸς τόν Ἅγιον, μετὰ ἀπό διαπραγματεύσεις καί ταξείδια, μετὰ ἀπό παρακλήσεις καί προσευχήν, ὁ ἱερός ὅλων πόθος ἔλαβε σάρκα καί ὀστέα. Τό ἤθελεν ὁ Ἅγιος νά στολισθῇ, μέ τήν χάριν Του, καί νά ζῇ, μέ τήν χαράν καί τήν ἀγαλλίασιν τῆς Ἀναστάσεως, ἡ Λάρισα καί ὁ Τύρναβος, καί αἱ περιφέρειαι αὐτῶν, διότι ὁ Ἅγιος εἶναι: «ὄρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες οἱ ἐν τρικυμίαις τοῦ βίου

περιστατούμενοι, σώζονται». Είναι τρανή ἀλήθεια ὅτι κατὰ τούς κωφούς καί ἀσυνεπεῖς τούτους καιρούς, ἡ παρουσία καί ἡ χάρις καί ἡ δύναμις τῶν Ἀγίων, καί ἐν προκειμένῳ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, εἶναι ἀναγκαιόταται δι' ἡμᾶς, δι' ὅλον τόν κόσμον, διότι δέεται ὑπέρ ἡμῶν μέ ἀγάπην καί συμπάθειαν καί εἶναι πυρσός εἰρήνης καί νίκης, μάλιστα, κατ' αὐτούς τούς χρόνους, καθ' οὓς ὁ ἄνθρωπος, ἐπηρεασμένος ἀπό τόν ἄστατον καί ἐπικίνδυνον ψευδοφαρισαϊκόν Ὁρθολογισμόν, ἀσέμνως ἐπαναλαμβάνων, μέ οἶσιν ὅτι δέν ἐπιθυμεῖ νά διαδραματίσουν εἰς τήν ζωήν του ζωτικόν καί ἐποικοδομητικόν ρόλον, «αἱ αὐθενταί καί οἱ θεσμοί», ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία εἰς τό χαριτόβρυτον καί εὐλογημένον Λεῖψανον τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τοῦ Μυροβλύτου καί Θαυματουργοῦ, τό ὅποῖον ἡ ταπεινότης μου θά παραδώσῃ εἰς τήν θεοδίδακτον καί θεόσωστον Μητρόπολιν Λαρίσης καί Τυρνάβου, ἀλλά καί ἡ θεοπρόβλητος αὕτη ἱστορική Ἐπαρχία δέν διαβλέπουν τό ἱστορικόν μόνον παρελθόν, καί τοῦτο, ὄχι μόνον, βεβαίως, δια νά μὴν ἀπωλεσθῇ εἰς τόν κυκεῶνα τῆς συγχύσεως, τῆς ἀπιστίας, τῆς ἀδιαφορίας καί τῆς ἐκκοσμικεύσεως, ἀλλά προσβλέπουν μέ εὐλάβειαν καί ἐμπιστοσύνην εἰς τό ἱερώτατον καί πανσεβάσμιον Λεῖψανον τοῦ Ἀγίου καί εὐρίσκουν τό «φάρμακον», τήν «θερμὴν ἀντίληψιν», τῆς «ἀσεβείας τόν ἀντίπαλον», καί τῆς «εὐσεβείας τόν ὑπέρμαχον». Προσβλέπουν εἰς τόν «μέγαν, προασπιστήν καί διδάσκαλον». Εὐρίσκουν, ὡσαύτως, τόν «καταισχύνοντα τούς κακοδόξους», τόν «ὀλετήρα Ἀρείου καί θερμόν ἀντίμαχον».

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λαρίσης καί Τυρνάβου, ἡ ὁποία, ἀπό τοῦ νῦν κέκτηται τόν ἀνυπέρβλητον τοῦτον θεῖον Θησαυρόν, εἶναι τρανόν δείγμα, ὅπωςδήποτε, τῆς ἀγάπης καί τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτήν. Εἶναι ἡ ἰδιαιτάτη καί ἄφθαστος

τοῦ Θεοῦ στοργή καί ἡ πλήρης σωστική θεϊκή προστασία πρὸς τὴν ἀμώμητον Ὁρθόδοξον Πίστιν μας, πρὸς τὴν Μητέρα Ὁρθόδοξον Ἐκκλησία μας, ἡ ὁποία λάμπει, φωτίζει, σώζει, καί, μέσα εἰς τὴν πολιτισμένην Ἰταλίαν, ἔχει ἀναμμένον πάντοτε τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγάζει τὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία ἀνεγεννήθη εἰς τὴν χώραν αὐτήν: ἐγνωρίσθη, ἀνεγνωρίσθη καί ἀπέκτησε τὰ ἴδια δικαιώματα καί προνόμια μέ τούς ἄλλους θεσμούς, χάρις εἰς τὴν ἡρώϊκὴν καί συνετὴν παρουσίαν τῆς Ὁρθοδόξου Μητροπόλεως Ἰταλίας καί Μελίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὴν πολιτιστικὴν τῆς πρόοδον, ἀνάπτυξιν καί ἐξέλιξιν, καθὼς καί χάρις εἰς τὸ μέγα ἐκκλησιαστικόν καί κοινωνικόν κῦρος, τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας.

«Χριστὸς Ἀνέστη», Τιμιώτατε καί Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιε! «Χριστὸς Ἀνέστη», καί εἰς τὸ ἐκλεκτὸν ποίμνιον τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος! Ὁ Παναγάθος καί Πανοικτίρμων Θεός, εὐχομαι νὰ χαρίζῃ πάντοτε τῇ Ὑμετέρᾳ Γερασμῖᾳ Σεβασμιότητι, καθὼς καί εἰς ὅλην τὴν Λάρισαν καί τὸν Τύρναβον, ἔτη πολλά καί ἀναστάσιμα, πλήρη χαρᾶς καί ἀγαλλιάσεως, τῆς Ἀναστάσεως, καί τὴν δύναμιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἱκεσίαις τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου, καί τῶν ἄλλων ὁσίων καί Πατέρων Θαυματουργῶν τῆς Μητροπόλεως ταύτης, τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Μυροβλύτου καί Θαυματουργοῦ, καί τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀμήν!